

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer trettioåtta

Jeff Pippenger
2026-01-30

Nummer trettioåtta

Prövningen med Himmels Bröd var omegaprovet för lärjungaskapet i Jesu dagar, och den var också omega i förhållande till mannatestet, vilket framställs i alfa av det forntida Israels förbundshistoria. Begynnelsen var manna; slutet var Himmels Bröd. Omega är alltid det största, därför utmärker den största avfälligheten bland lärjungar Kapernaum som omega i Kristi historia och i prövningen av lärjungaskapet.

Därefter sade Jesus till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, måste han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Ty vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ? Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar. Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här skall inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike. Matteus 16:24–28.

Kapernaum är ett omegaprov. Prövningen i Kapernaum är oljans prövning i liknelsen om de tio jungfrurna; den börjar vid ropet vid midnatt och inleder en tidsperiod som innefattar att de oförståndiga jungfrurna inser att de inte har någon olja. De börjar då gripas av panik när de närmar sig söndagslagens stängda dörr, såsom detta framställs i krisen i Kapernaum i Johannes 6:66. Profetiskt sett blir de ”beskända”.

Se, dagar skall komma, säger Herren Gud, då jag skall sända hungersnöd i landet, inte hunger efter bröd, inte heller törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord. Och de skall vandra från hav till hav och från norr ända till öster; de skall springa hit och dit för att söka Herrens ord, men skall inte finna det. På den dagen skall de sköna jungfrurna och de unga männen digna av törst. De som svär vid Samarias synd och säger: Så sant din gud, Dan, lever; och: Så sant Beershebas gudstjänst lever; också de skall falla och aldrig mer resa sig. Amos 8:11–14.

Omegaprovet i Kapernaum är en förebild för det omegaprov som följer på det grundläggande provet år 2024. Omegaprovet är det tillfälle då bruden beseglas före söndagslagen. Det är där åtskiljandet för evigt fullbordas, ty när hon väl är ren, skall inga fler främlingar (hedningar) någonsin mer gå genom Jerusalem.

Herren skall också ryta från Sion och låta sin röst höras från Jerusalem; och himlarna och jorden skall skaka; men Herren skall vara sitt folks hopp och Israels barns styrka. Så skall ni förstå att jag är Herren, er Gud, som bor på Sion, mitt heliga berg; då skall Jerusalem vara heligt, och inga främlingar skall mer dra igenom henne.

Och det skall ske på den dagen att bergen skall drypa av nytt vin, och höjderna skall flöda av mjölk, och alla Juda bäckar skall flöda av vatten, och en källa skall bryta fram från Herrens hus och vattna Sittims dal.

Egypten skall bli en ödemark, och Edom skall bli en öde vildmark, för våldet mot Juda barn, eftersom de har utgjutit oskyldigt blod i deras land. Men Juda skall bo för evigt, och Jerusalem från släkte till släkte. Ty jag skall rena deras blod som jag inte har renat, ty Herren bor i Sion. Joel 3:16–21.

Jerusalem renas från synd i de avslutande skeendena av den undersökande domen, vilket i Sakarja kapitel tre är den plats där den vita linneskrud, den filadelfiska dräkten, ges åt Josua för att ersätta den smutsiga laodiceiska dräkten. ”Då skall Jerusalem vara heligt, och inga främlingar skall mer dra igenom henne”, ty vetet har skilts från ogräset och samlats som ett förstlingsoffer. Detta sker i omegaprovet, och det sker när himmelens fönster öppnas, och Jesus kastar juvelerna i skrinet och säger till världen: ”kom och se.” ”Kom och se” mitt rikes baner, min brud, mitt offer av leviter såsom i forna dagar. ”Kom och se” mitt tempel, mitt skrin fullt av juveler — var och en beredd som en del av härlighetens rikes krona.

Det grundläggande alfa-provet år 2024 leder till templets omega-prov. Omega-provet inträffar när himlens fönster öppnas, vilket är när bruden gör sig redo. De fåvitska jungfrurna och deras falska budskap om frid och säkerhet, såsom det sena regnet, blåses ut genom de öppna fönstren av vinden, ty budskapet i denna historia är östanvindens budskap. Budskapet är Jesajas hårda vind, som hejdas på östanvindens dag; det är Johannes fyra vindar, som hålls tillbaka under de etthundrafyrtiofyra tusens beseglingstid.

”Änglar håller de fyra vindarna tillbaka, framställda som en rasande häst som söker slita sig lös och rusa fram över hela jordens yta, med förödelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova på själva randen av den eviga världen? Skall vi vara tröga och kalla och döda? O, att vi i våra församlingar måtte få Guds Ande och livsande inblåst i sitt folk, så att de kunde stå på sina fötter och leva.” Manuscript Releases, volym 20, 217.

De som förkastar detta budskap om Islams östanvind blåses ut genom fönstret av vinden – själva symbolen för deras uppror. Villfarelsens avskräde är för alltid fäst vid den dåraktiga klassen som inte har någon olja. Efraim har åter blivit förenad med sina avgudar. De förkastade den ökade kunskapen om förseglingstidens tid och dess samband med den tredje véns islam. Gud skall förvandla härligheten i deras förfalskade budskap om det sena regnet till ”skam”.

Mitt folk förgörs av brist på kunskap. Eftersom du har förkastat kunskapen, skall också jag förkasta dig, så att du inte längre får vara präst åt mig. Eftersom du har glömt din Guds lag, skall också jag glömma dina barn.

Ju mer de förökades, desto mer syndade de mot mig; därför skall jag förvandla deras härlighet till skam. De livnär sig på mitt folks synd, och till deras missgärning står deras håg. Och det skall gå prästen som folket; jag skall hemsöka dem för deras vägar och vedergälla dem efter deras gärningar. De skall äta men inte bli mätta; de skall bedriva otukt men inte föröka sig,

eftersom de har upphört att ge akt på Herren. Otukt och vin och must tar förståndet. Mitt folk rådfrågar sitt trästycke, och deras stav ger dem besked; ty otuktens ande har förlätt dem, och de har bedrivit otukt och övergett sin Gud. De offrar på bergens toppar och tänder offereld på höjderna, under ekar och popplar och terebinter, därför att deras skugga är god; därför skall era döttrar bedriva otukt och era brudar begå äktenskapsbrott. Jag skall inte straffa era döttrar när de bedriver otukt, inte heller era brudar när de begår äktenskapsbrott; ty männen själva drar sig undan med skökor och offrar tillsammans med horor. Därför skall det folk som saknar förstånd komma på fall.

Om du än, Israel, bedriver otukt, så låt inte Juda draga skuld över sig; och gå inte till Gilgal, gå inte heller upp till Beth-Aven, och svär inte: "Så sant Herren lever." Ty Israel är motsträvtig såsom en motsträvtig kviga; nu skall Herren föda dem såsom ett lamm på en vidsträckt plats.

Efraim har slutit sig till avgudarna; låt honom vara.

Deras dryck har blivit sur; de bedriver ständigt otukt; hennes furstar älskar med skam orden: Ge hit. Vinden har bundit in henne i sina vingar, och de skall komma på skam på grund av sina offer. Hosea 4:6–19.

Det avfall som förs bort är både de oförståndiga jungfrurna och de villfarelselärar som de har slutit sig till. Vi är vad vi äter, och de förkastade östanvindens budskap, valde i stället lögnen som för med sig en kraftig villfarelse, och blev förenade med sitt förfälskade budskap om frid och trygghet och det sena regnet. Joels nya vin blir avskuret från deras mun, just där Jeremia blir Guds mun.

"Genom att förkasta sanningen förkastar människorna dess upphovsman. När de trampar på Guds lag förnekar de laggivarens auktoritet. Det är lika lätt att göra en avgud av falska läror och teorier som att forma en avgud av trä eller sten. Genom att ge en falsk bild av Guds egenskaper får Satan människorna att uppfatta honom i en falsk gestalt. Hos många har en filosofisk avgud upphöjts till Jehovas plats; medan den levande Guden, sådan han uppenbaras i sitt ord, i Kristus och i skapelsens verk, tillbes av endast få. Tusenden gudomliggör naturen medan de förnekar naturens Gud. Fastän i en annan form existerar avgudadyrkan i den kristna världen i dag lika visst som den existerade bland det forntida Israel på Elias tid. Mångas Gud bland dem som bekänner sig vara visa män, bland filosofer, poeter, politiker, journalister — den Gud som tillhör förfinade, mondäna kretsar, många höskolor och universitet, ja, till och med vissa teologiska institutioner — är föga bättre än Baal, feniciernas solgud." Den stora striden, 583.

Vid åtskiljandet mellan det äkta och det falska i Millers dröm för vinden bort de falska jungfrurna, medan Herren beseglar sin brud under omegas inre prövning av det öppna fönstret.

Se, jag skall sända min budbärare, och han skall bereda vägen för mig. Och Herren, som ni söker, skall plötsligt komma till sitt tempel, förbundets budbärare, som ni längtar efter. Se, han skall komma, säger HERREN Sebaot. Men vem kan uthärda hans ankomsts dag, och vem kan bestå när han uppenbarar sig? Ty han är som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sitta som den som smälter och renar silver; han skall rena Levi söner och luttra dem som guld och silver, så att de kan bära fram åt HERREN offergåvor i rättfärdighet. Då skall Juda och Jerusalems offergåva behaga HERREN, såsom i forna dagar och såsom i gångna år.

Malaki 3:1–4.

Levis söner är söner till de leviter som var trogna vid Arons prov med vilddjurets bild, och därefter åter vid Jerobeams prov med vilddjurets bild. De är de som består provet med vilddjurets bild, vilket är det prov genom vilket deras eviga öde avgörs, och det prov de måste bestå — innan vi förseglas.

”Herren har tydligt visat mig att vilddjurets bild kommer att upprättas innan nådatiden avslutas; ty den skall bli det stora provet för Guds folk, genom vilket deras eviga öde skall avgöras.

”Detta är den prövning som Guds folk måste genomgå innan de blir beseglade. Alla som bevisade sin trohet mot Gud genom att hålla hans lag och vägra att ta emot en falsk sabbat, kommer att ställa sig under Herren Guds Jehovas baner och kommer att ta emot den levande Gudens sigill. De som överger sanningen av himmelskt ursprung och antar söndagssabbaten, kommer att ta emot vilddjurets märke.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 7, s. 976.

Prövningen rörande vilddjurets avbild föregår prövningen rörande vilddjurets märke vid söndagslagen, och den måste bestå innan nådens dörr stängs.

Det är den prövning som renar de rättfärdiga och också skiljer de rättfärdiga från de orättfärdiga. Det är den prövning där Daniel, Shadrak, Meshak och Abed-Nego befinns vara till utseendet skönare och bättre hullna än de som åt den babyloniska kosten. Den ena gruppen hade ätit himlens bröd och den andra Babylons bröd. Det är brödets prövning i synagogan i Kapernaum.

Yttre sett är den prövningstid som vi nu befinner oss i prövningen av vilddjurets bild, föreningen av kyrka och stat inom Förenta staterna. Den parallella inre prövningstiden identifierar en klass av jungfrur som uppenbarar mänsklighetens avbild och en annan klass av jungfrur som uppenbarar gudomlighetens avbild förenad med mänsklighet. Efter att Malaki har identifierat leviternas rening och luttring, förelägger Gud en prövning.

Och jag skall träda fram till dom över er; och jag skall vara ett snabbt vittne mot trollkarlarna och mot äktenskapsbrytarna och mot dem som svär falskt, och mot dem som förtrycker daglönaren i hans lön, änkan och den faderlöse, och som förvägrar främlingen hans rätt och inte fruktar mig, säger härskarornas Herre.

Ty jag är Herren, jag förändras inte; därför har ni, Jakobs söner, inte gått under. Malaki 3:5, 6.

Det första provet är att frukta Gud, och den grupp som inte bestod Förbundets Budbärares prövning tilltalas därefter med fem fördömanden, ett för var och en av de fåvitska jungfrurna, vilka motsvarar att vara eländig, beklagansvärd, fattig, blind, naken; fem profetiska kännetecken för fem fåvitska jungfrur, sammanfattade under uttrycket ”och frukta mig icke”. Dessa är de som misslyckades med det grundläggande första alfa-provet. De misslyckades därför att de inte förstod att Gud aldrig förändras. Dessa är de som misslyckades med det grundläggande yttre alfa-provet år 2024.

”Det finns lärdomar att hämta ur det förflutnas historia; och uppmärksamheten fästs vid dessa, för att alla må förstå att Gud verkar enligt samma linjer nu som han alltid har gjort. Hans hand kan nu ses i hans verk och bland folken, alldeles på samma sätt som den har varit synlig ända sedan evangeliet först förkunnades för Adam i Eden.

”Det finns tidsperioder som utgör vändpunkter i nationers och församlingens historia. I Guds försyn ges, när dessa olika kriser inträffar, det ljus som hör den tiden till. Om det tas emot, följer andligt framåtskridande; om det förkastas, följer andlig tillbakagång och skeppsbrott. Herren har i sitt ord uppenbarat evangeliets offensiva verk, sådant det har bedrivits i det förångna och ska bedrivas i framtiden, ända fram till den avslutande striden, då sataniska makter ska göra sin sista märkliga framstöt.” Bible Echo, 26 augusti 1895.

Laodiceerna inser inte att Guds handlande med människorna alltid är detsamma. Om ljuset, eller oljan, tas emot, finns där en välsignelse; om inte, blir det skeppsbrott.

”I gångna tider uppenbarade himlens Herre Gud sina hemligheter för sina profeter. Nutiden och framtiden ligger lika öppna för honom. Guds röst ljuder genom tidsåldrarna och förkunnar för människan vad som skall ske. Kungar och furstar intar sina platser på den tid som är bestämd för dem. De menar att de fullföljer sina egna avsikter, men i verkligheten uppfyller de det ord som Gud har talat.

”Paulus förklarar att uppteckningarna om Guds handlande med människosläktet i det förångna ”är skrivna till förmaning för oss, över vilka världens ändar har kommit.” Daniels historia har givits oss till förmaning. ”Herrens hemlighet är hos dem som fruktar honom.” Daniels Gud lever och regerar alltjämt. Han har inte stängt himlen för sitt folk. Såsom i den judiska tidsåldern, så också i denna tidsålder uppenbarar Gud sina hemligheter för sina tjänare, profeterna.

Aposteln Petrus säger: ”Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör väl i att hålla er till det såsom till ett ljus som lyser på en mörk plats, till dess att dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. Framför allt skall ni veta detta, att ingen Skriftens profetia är föremål för någon egen uttolkning. Ty ingen profetia har någonsin burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor från Gud talat.”

De otroende och gudlösa urskiljer inte betydelsen av tidens tecken, förutsagda i det profetiska ordet. I sin okunnighet kan de vägra att ta emot den inspirerade skildringen. Men när bekännande kristna talar hånfullt om de vägar och medel som den store JAG ÄR använder för att göra sina avsikter kända, visar de därmed att de är okunniga både om Skrifterna och om Guds kraft. Skaparen vet exakt vilka element han har att göra med i den mänskliga naturen. Han vet vilka medel han skall använda för att uppnå de önskade resultaten.

”Människans ord sviker. Den som gör människors påståenden till sitt stöd har sannerligen skäl att bäva; ty han skall en dag vara som ett skeppsbrutet fartyg. Guds ord är ofelbart och består för evigt. Kristus förklarar: ’Sannerligen säger jag er: Förrän himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett.’ Guds ord skall bestå genom evighetens oavbrutna tidsåldrar.” Youth Instructor, 1 december 1903.

Gud förändras aldrig, och Han handlar efter samma principer som Han alltid har gjort.

”Guds verk på jorden uppvisar, från tidsålder till tidsålder, en slående likhet i varje stor reformation eller religiös rörelse. Principerna för Guds handlande med människorna är alltid desamma. De viktiga rörelserna i vår tid har sina motsvarigheter i gångna tiders, och församlingens erfarenhet i tidigare tidsåldrar rymmer lärdomar av stort värde för vår egen tid.” The Great Controversy, 343.

De fyra första verserna i Malaki kapitel tre identifierar budbäraren som bereder vägen för Förbundets Budbärare, samt leviternas rensning och rening. Därefter uttalar Herren dom över Laodicea och visar att de inte fruktar Gud, vilket innebär att de misslyckades i det grundläggande alfa-provet hos den tredje ängeln. Deras brist på fruktan representerar ett avsiktligt förkastande av kunskap, och sammanhanget för den kunskap som de vägrar är accepterandet av historien om den budbärare som bereder vägen och den gudomlige Budbäraren som följer. Alla profeterna utpekar de yttersta dagarna, och det skulle inte finnas någon anledning att identifiera en förfalskad reformatorisk rörelse, om det inte fanns en äkta.

”Men Satan var inte överksam. Han försökte nu det som han har försökt i varje annan reformatorisk rörelse — att bedra och fördärva folket genom att påtvinga dem en förfalskning i stället för det sanna verket. Liksom det fanns falska kristusar under den kristna kyrkans första århundrade, så uppträdde falska profeter under det sextonde århundradet.” The Great Controversy, 186.

Sammanhanget i de första sex verserna i Malaki tre är rensningen och reningen av leviterna i de hundrafyrtiofyra tusens reformatoriska rörelse. Det som i framtiden väntar Amerika är antingen just denna rörelse eller en av många förfalskningar. Därefter säger Malaki:

Alltsedan era fäders dagar har ni avvikit från mina stadgar och inte hållit dem. Vänd om till mig, så skall jag vända om till er, säger Herren Sebaot. Malaki 3:7.

Det tilltagande avfallet genom de fyra generationerna utgör inledningen och ramen för Joels bok, och Malaki identifierar här samma tilltagande avfall när han säger: ”alltsedan era fäders dagar har ni vikit av”. Sedan 1863, dagarna för fäderna till den första generationen av avfall, har de i allt högre grad gått längre och längre bort från Gud. Tillkännagivandet mot deras fortgående synd mildras av den laodiceiska kallelsen, som i sorgset tonfall utlovar att om de endast ville vända tillbaka, skulle Gud vända tillbaka till dem.

Men ni säger: Vari skall vi vända om? Får en människa röva från Gud? Ändå har ni rövat från mig. Men ni säger: Vari har vi rövat från dig? I tionden och offergåvor. Ni är förbannade med en förbannelse, ty ni har rövat från mig, ja, detta folk i sin helhet.

För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus, och pröva mig nu i detta, säger HERREN Sebaot, om jag inte skall öppna himlens fönster för er och utgjuta över er välsignelse i sådan mängd att det inte finns rum nog att ta emot den.

Och för er skall jag näpsa förtäraren, så att han inte fördärvar markens frukt för er; inte heller skall er vinstock på fältet fälla sin frukt före tiden, säger Herren Sebaot. Och alla folk

skall prisa er saliga, ty ni skall vara ett ljuvligt land, säger Herren Sebaot. Malaki 3:5–12.

Det alfa grundläggande yttre provet år 2024 följs av det avslutande inre provet år 2026. Detta avslutande prov äger rum när himlens fönster öppnas, och de tre ställen där dessa öppna fönster identifieras i den segerrika församlingens sammanhang är Malaki tre, Millers dröm och Uppenbarelsboken nitton. Malaki är alfa, Millers dröm är mitten och Uppenbarelsboken är omega. Provet illustreras av Kristus, såsom mannen med smutsborsten, som kastar juvelerna i kistan. Dessa juveler är både sanningar fullkomligt ordnade i sin ordning, och kvarlevan. Förrådshuset är platsen där maten samlas och delas ut. Såsom med mannaprovet, Kapernaums prov och Himmelens bröd är ”mat” ämnet.

”Maten” är olja i liknelsen om jungfrurna, och den representerar karaktären, den Helige Ande och det profetiska budskap som för den Helige Ande in i hjärtan och sinnen hos dem som utvecklar Kristi karaktär. ”Maten” är Joels ”nya vin”, som har blivit avskuret från Efraims drinkare. För att bestå det inre slutstenstemplets prov under den andre ängeln måste du ha bestått det yttre första alfa-grundprovet. Om du inte har tagit emot grunden, kan du inte vara en del av det tempel som uppförs på grunden; men om du inte hör till dem som bestod detta grundprov, kommer du att bygga ditt andliga förfalskade hus på sand. Johannes kallar detta förfalskade andliga hus ”Satans synagoga” och Jeremia ”gycklarnas församling”.

För alla tiondena och offergåvorna in i förrådshuset är det inre prov där sigillet anbringas. Mannen med smutsborsten kastade Guds kvarlevande folk in i den förstörade kistan, och därigenom illustrerade han verket att föra alla tiondena in i förrådshuset. Leviterna är offergåvan som lyfts upp när han utgjuter en välsignelse från himlens fönster. Mannen med smutsborstens juveler är hans kvarlevande folk, och i Jesaja kapitel sex identifieras detta kvarlevande folk som en tiondel.

Då sade jag: Herre, hur länge? Och han svarade: Till dess att städerna ödeläggs och blir utan invånare, och husen utan människor, och landet blir fullkomligt förött, och Herren har fört människorna långt bort, och en stor övergivenesshet råder mitt i landet. Men ännu skall där finnas en tiondel kvar, och den skall vända tillbaka och bli förtärd: såsom en terebint och såsom en ek, vilkas stubbe står kvar när de faller sina löv, så skall den heliga säden vara dess stubbe. Jesaja 6:11–13.

Herren identifierar frågan om ”hur länge” utifrån flera vittnen som pekande på söndagslagen, och i den tredje versen i Jesaja sex förkunnar änglarna: ”Helig, helig, helig är HERREN Sebaot; hela jorden är full av hans härlighet.” Syster White förbinder detta med den mäktige ängeln i Uppenbarelsboken arton.

”När de [änglarna] ser framtiden, då hela jorden skall uppfyllas av Hans härlighet, återljuder den triumferande lovsången från den ene till den andre i melodisk sång: ’Helig, helig, helig är Herren Sebaot.’ De är fullständigt tillfredsställda med att förhärliga Gud; och i Hans närvaro, under Hans godkännande leende, önskar de ingenting mer. Genom att bära Hans avbild, utföra Hans tjänst och tillbe Honom når deras högsta strävan sin fulla uppfyllelse.” Review and Herald, 22 december 1896.

Jesaja sex identifierar 11 september, då jorden upplystes av härligheten från den första rösten av de två rösterna i Uppenbarelseboken arton. När Jesaja frågade: ”Hur länge?” identifieras kapitlets historia som perioden från 11 september fram till söndagslagen, då den andra rösten anländer. Jesaja upplyser oss om att det vid söndagslagen kommer att finnas en kvarleva — som är en tiondel. Kvarlevan har substans inom sig — olja i sina kärl.

Men ännu skall i det finnas en tiondel [tionde], och den skall återvända och förtäras; liksom en terebint och liksom en ek, vilkas substans finns kvar i dem när de faller sina löv: så skall den heliga säden vara dess substans. Jesaja 6:13.

De ”tiondelar” är de som har ”vänt tillbaka” som svar på Malakis och även Jeremias kallelse att vända tillbaka. De är mänsklighetens träd, förenade med gudomlighet (den heliga säden). De skall ätas, ty de är inte endast budbärarna, utan de är också tecknet för pingstens viftofferbröd; de är det budskap som hedningarna skall äta.

Därför säger Herren så: Om du vänder om, skall jag låta dig komma tillbaka, och du skall stå inför mitt ansikte; och om du avskiljer det dyrbara från det usla, skall du vara såsom min mun. Låt dem vända tillbaka till dig; men du skall inte vända tillbaka till dem. Jeremia 15:19.

Jeremia representerar dem som åt budskapet i ängelns hand, vilket var det alfa- och grundläggande prov som representeras av den 11 augusti 1840, 1888 och 11 september, ty han säger att han fann orden och åt dem.

Dina ord blev funna, och jag åt dem; och ditt ord blev för mig mitt hjärtas fröjd och glädje, ty jag är uppkallad efter ditt namn, HERRE, härskarornas Gud. Jeremia 15:16.

Jeremia kallas vid Guds namn när han åt den lilla bokrullen i ängelns hand, och det budskapet frambringade glädje och fröjd, i motsats till skam. När Guds namn ges åt Jeremia, representerar han de etthundrafyrtiofyra tusen som är filadelfier.

Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig någonsin mer gå ut därifrån; och jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från min Gud; och jag skall skriva på honom mitt nya namn. Uppenbarelseboken 3:12.

Jeremia åt budskapet om 11 september och led besvikelsen den 18 juli 2020.

Jag satt inte i bespottarnas församling och fröjdade mig inte; jag satt ensam för din hands skull, ty du hade uppfyllt mig med förbittring. Varför är min smärta beständig och mitt sår obotligt, så att det vägrar att helas? Skulle du då för mig vara alldeles såsom en lögnare, såsom vatten som sviker? Jeremia 15:17, 18.

Jeremias ”hånarnas församling” är Filadelfias och Smyrnas ”Satans synagoga”, de som säger att de är judar men inte är det. Jeremia glädde sig inte, ty det budskap han hade förkunnat var ett falskt budskap, som endast frambringade skam, inte glädje. Jeremias ”eviga sår som vägrade att läkas” var de tre och en halv dagarna då hånarnas församling glädde sig medan Jeremia, Mose och Elia låg döda på gatan som löpte genom de döda, förtorkade benens dal. Mitt i denna tid av tvivel och

osäkerhet bad Herren Jeremia att återvända.

Därför säger Herren så: Om du vänder om, skall jag låta dig komma tillbaka, och du skall stå inför mitt ansikte; och om du skiljer det dyrbara från det förkastliga, skall du vara som min mun. De må vända tillbaka till dig, men du skall inte vända tillbaka till dem. Och jag skall göra dig för detta folk till en befäst mur av koppar; och de skall strida mot dig, men de skall inte övervinna dig, ty jag är med dig för att frälsa dig och rädda dig, säger Herren. Och jag skall befria dig ur de ogudaktigas hand, och jag skall återlösa dig ur de våldsammans hand. Jeremia 15:19–21.

Om Jeremia skulle återvända, skulle Gud göra honom till en här, framställd som en kopparmur, mot vilken både de ”ogudaktiga” och de ”fruktansvärda” skall kämpa, men inte övervinna den. Detta är den vita hästarnas här med ryttare klädda i dräkter av vitt linne. Denna här, eller kopparmuren, upprättas när Jeremia återvänder; om och när han skiljer det dyrbara från det usla. I Hesekiel trettiosju reser sig den här som syster White säger är Guds kvarlevande folk, när de har återvänt. Kvarlevan återvänder och reser sig därefter som en mäktig här, när de skiljer det dyrbara från det usla, och då blir de Guds mun. De måste rätt dela sanningens ord och skilja agnarna från vetet, ty de använder samma regler som antagits av deras fader, som var mjölnare och specialiserad på att framställa det allra bästa brödet. Om de skiljer det dyrbara från det usla, sanningen från villfarelsen, kommer de att vara Guds väktare när Gud skiljer de ogudaktiga från de visa.

Jeremia besvarade kallelsen att återvända år 2023, men år 2024 blev han besviken när en stor grupp avskilde sig vid det grundläggande provet då Rom upprättade synen. Jeremia skilde med rätta det dyrbara från det usla, sanningen från villfarelsen, och fortsatte fram till det interna omega-provet vid himlens fönsters öppnande. När himlarna öppnas, har den triumferande församlingen gjort sig redo. Hon bestod det grundläggande yttre alfa-provet, och därefter bestod hon det inre omega-provet vid himlens fönster. Hon består antingen och blir en del av Guds här, eller också blåses hon ut genom fönstren av vinden. Hon kastas ut på ett stort fält, såsom Shebna i Jesaja tjugotvå, eller också kastas hon in i kistan. Hon kastas antingen in i kistan, eller kastas ut ur templet såsom Nehemja kastade ut Tobia eller Kristus kastade ut växlarna. När mannen med dammborsten kastar juvelerna in i kistan, är kistan antingen Guds ord i en ny sanningens ram, eller också är kistan Guds tempel, vilka båda är symboler för Kristus, och Kristus får inte delas.

Är Kristus delad? Blev Paulus korsfäst för er? Eller blev ni döpta i Paulus namn? 1 Korinthierbrevet 1:13.

Kristus är inte skild från Paulus. Gudomen var inte skild från Paulus mänsklighet. När Paulus, människan, döpte i Gudomens namn, fanns ingen åtskillnad, ty den mänskliga budbäraren är förenad med det gudomliga budskapet. Paulus var förenad med Gudomen lika säkert som Efraim var förenad med sina avgudar.

De som i Millers dröm kastas in i templet (skrinet) är tiondena i Malaki tre, som skall föras in i förrådshuset, där födan förvaras och delas ut. Detta förrådshus är de etthundrafyrtiofyrtusendes tempel, eller såsom Petrus uttryckte det: ”ett andligt hus, ett heligt prästerskap.” Skrinet är det andliga huset och juvelerna är prästerskapet. Av denna anledning är Millers dröm återgiven på

sidan ”81”, en symbol för den gudomlige Översteprästen förenad med åttio mänskliga präster.

I Millers dröm illustrerar mannen med smutsborsten att föra fram juvelerna, (vilka är Jesajas tionden och Malakis offergåvor), när Han kastar juvelerna in i templet, vilket är förrådshuset, vilket är skrinet. Det finns ofta två frågor förbundna med den andre ängeln, och omega-provet är den andre ängeln i relation till alfa-provet och det tredje lackmusprovet. Kallelsen är att återvända, och återvändandet demonstreras genom att föra alla tionden och offergåvor in i förrådshuset, så att det må finnas föda i Hans hus. De två frågorna här är: vad är ”födan?” och vad är ”förrådshuset?”

Om juvelerna är budbärarna, eller om juvelerna är budskapet, avgör hur dessa två frågor besvaras. Om det är budbärarna, då är de det tionde som utgör templet, vilket alltid uppförs i det andra steget. Om det är budskapet, är det Midnattsropets budskap som fullkomnas såsom templets slutsten, och om utrustandet med kraft av den andre ängels budskap.

Och sade: Därför skall en man lämna sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Alltså är de inte längre två, utan ett kött. Vad Gud alltså har sammanfogat, det må människan inte åtskilja. Matteus 19:5, 6.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Jag hänvisades tillbaka till förkunnelsen om Kristi första ankomst. Johannes sändes i Elias ande och kraft för att bereda Jesu väg. De som förkastade Johannes vittnesbörd hade ingen nytta av Jesu undervisning. Deras motstånd mot budskapet som förutsade hans ankomst försatte dem i ett läge där de inte lätt kunde ta emot de starkaste bevisen för att han var Messias. Satan förmådde dem som förkastade Johannes budskap att gå ännu längre, till att förkasta och korsfästa Kristus. Genom att göra detta försatte de sig själva i ett läge där de inte kunde ta emot välsignelsen på pingstdagen, vilken skulle ha lärt dem vägen in i den himmelska helgedomen. Att förlåten i templet rämnade visade att de judiska offren och föreskrifterna inte längre skulle tas emot. Det stora Offret hade framburits och hade blivit antaget, och den Helige Ande, som utgöts på pingstdagen, ledde lärjungarnas sinnen från den jordiska helgedomen till den himmelska, där Jesus hade gått in med sitt eget blod för att utgjuta försoningens välgärningar över sina lärjungar. Men judarna lämnades i totalt mörker. De förlorade allt det ljus som de kunde ha haft över frälsningsplanen och fortsatte att förtrösta på sina gagnlösa offer och gåvor. Den himmelska helgedomen hade intagit den jordiskas plats, men de hade ingen kunskap om förändringen. Därför kunde de inte heller ha någon nytta av Kristi medling i det heliga.”

”Många ser med fasa på judarnas handlingssätt när de förkastade och korsfäste Kristus; och när de läser historien om hur skändligt han misshandlades, menar de att de älskar honom och att de inte skulle ha förnekat honom såsom Petrus gjorde eller korsfäst honom såsom judarna gjorde. Men Gud, som rannsakat allas hjärtan, har satt den kärlek till Jesus som de bekände sig känna på prov. Hela himlen följde med det djupaste intresse mottagandet av den första ängels budskap. Men många som bekände sig älska Jesus och som fällde tårar när de läste berättelsen om korset, hånade de goda nyheterna om hans ankomst. I stället för att ta emot budskapet med glädje förklarade de att det var en villfarelse. De hatade dem som älskade hans uppenbarelse och stängde dem ute från församlingarna. De som förkastade det första budskapet kunde inte

ha någon nytta av det andra; inte heller hade de någon nytta av midnattsropet, som skulle bereda dem att genom tro gå in med Jesus i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. Och genom att förkasta de två föregående budskapen har de så förmörkat sitt förstånd att de inte kan se något ljus i den tredje ängelns budskap, som visar vägen in i det allra heligaste. Jag såg att liksom judarna korsfäste Jesus, så hade de namnkristna kyrkorna korsfäst dessa budskap, och därför har de ingen kunskap om vägen in i det allra heligaste, och de kan inte ha någon nytta av Jesu medling där. Liksom judarna, som frambar sina gagnlösa offer, frambär de sina gagnlösa böner till den avdelning som Jesus har lämnat; och Satan, som gläder sig över bedrägeriet, antar en religiös skepnad och leder sinnet hos dessa bekännande kristna till sig själv, medan han verkar med sin makt, sina tecken och sina lögnaktiga under, för att fästa dem i sin snara.” Early Writings, 259–261.